

România mea

VOCEA VÂLCII

În fiecare zi măuit la cei de lângă mine

și măîntreb ce-nseamnă să trăiți bine?

În fiecare zi, devin tot mai convins

că țara asta e-un decor cu geamul spart și becul stins

Nu, România mea nu-i România lor,

nu-i România celor de la televizor.

Nu-i România mea, România electorală,

România urbană sau România rurală.

Nu-i România din sondaje sau din interviu,

nu e o țară playback, e o țară pe viu.

În România mea nu se mănâncă la M(a)c,

nu se prizeazăcoca, la o sutăde Jack.

Nu-i România lui Pepe sau România lui Akcent,

nu-i România vreunui producător indiferent.

România mea nu dăvina pe „dușmani”,

nu ascultămanele și nu azvârle cu bani.

Nu-i țara mea aceea-n care, oricând în direct,

vezi doar vedete proaste și silicoane de efect.

Nu, România mea nu-i România lui Irinel,

nu-i România la modă, nu-i România bordel.

Nici România cool, nici România chic,

în care toți vorbesc fărăa spune nimic.

România mea nu-i România din mall,

cu-adolescenți crescuți și rătăciți în alcool.

Nu-i țara mea aceea-n care, dacă ești bărbat,

e dreptul tău să-ți bați nevasta, cu piciorul de la pat,

România mea nu e reclamădin ziar,

nu e spălarea de creier dintr-un moment publicitar.

România mea nu e un stat american,

nu e-acel vis în care totul se rezumăla ban.

Nu, România mea nu-i România naționalistă,

nici România xenofobă, nici România rasistă.

Corneliu Vadim Tudor locul lui e la gunoi

nu-n Parlamentul celor plătiți de cei ca noi.

Locul lui e lângă „marele” comunist bărbat de stat
lângă cei cu care a mințit și a trădat.

În România mea, fotbalul nu e rege,
mai presus de Justiție mai presus de lege.

Becali, locul lui e la școala de corecție,
acolo unde miliardele nu provoacă vreo erecție.

România mea nu-i România lui Teoctist,
nu-i țara care s-a închinat la partidul comunist.

Nu-i România cu surprizele Andreei Marin.

e România cu vize pentru românii din vecini.

Nu, România mea nu crede în legende,
nu crede-n discursuri, nu crede în „agende”.

România mea nu e condusă de hoți,
nu e o țară unde toți vor să îi fure pe toți.

România mea e-o țară tristă și atât,
în care orice vis frumos devine un coșmar urât.

România mea nu-i România lor,
a celor care văd în tine doar un element de decor,
doar un vot, doar o mită, doar un număr de dosar,
doar o șpagă îndesată mai adânc în buzunar.

România mea nu-i România ce-a uitat
de suferința aceluia cu sufletul curat.

Libertate și pâine: cât de trist devine tot,

când cu pâinea i se dălibertății peste bot.

România mea nu-i România-n care

democrația s-a impus cu bâte și topoare.

Nu România asta ți-o fac de vrei cadou,

pentru că sunt un revoltat, dar refuz săfiu erou.

Și dacă din toate astea măcar un vers te-a atins,

înseamnă c-am trăit, înseamnă c-am învins...

de Mihnea Blidariu